

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/34/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113211396
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6113211396.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa CD Consulting, s. r. o. Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, IČO:264 29 705, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO:36 864 421 proti odporcovi E. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., Y. XX/XX, o zaplatenie 249,19 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu Okresného súdu Brezno č. k. 3C/187/2013-30 zo dňa 5. novembra 2013 takto

rozhodol:

Rozhodnutie Okresného súdu Brezno č. k. 3C/187/2013-30 zo dňa 5. novembra 2013 zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie zmenkovej sumy vo výške 294,19 eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0, 25 % denne zo sumy 417,07 eur od 18.06.2009 do 20.09.2010, zo sumy 117,01 eur od 21.09. do 17.10.2010, zo sumy 7,30 eur od 18.10.2010 do zaplatenia, 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy zo sumy 417,07 eur od 17.09.2010 do 20.09.2010, zo sumy 117,01 eur od 21.09. do 17.10.2010, zo sumy 7,30 eur od 18.10.2010 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zmenkovej sumy.

Súd po preskúmaní návrhu a zmenky vyzval navrhovateľa prostredníctvom tlačiva B na doplnenie návrhu, ktorý podal podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES č. 861/2007), ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie) tak, aby do oddielu 8.1 doplnil, na základe akého právneho titulu bola zmenka vystavená a vyplnená a aby uviedol základný právny vzťah medzi pôvodnými účastníkmi konania. O doplnení informácie žiadal súd navrhovateľa z toho dôvodu, že za účelom ochrany spotrebiteľa je z úradnej povinnosti povinný skúmať, či sa nejedná o spotrebiteľský vzťah a len po doplnení požadovanej informácie o konkrétnom právnom titule môže zistiť, či tomu tak je alebo nie. Zároveň požiadal navrhovateľa aj o doplnenie oddielu 8.2.1 a žiadal, aby navrhovateľ pripojil právny titul, na základe ktorého bola zmenka vystavená a vyplnená v súdom stanovenej lehote.

Navrhovateľ na výzvu súdu oznámil, že si uplatňuje práva zo zmenky, a nie inú pohľadávku. Keďže disponoval len indosovanou zmenkou a nemal k dispozícii žiadne iné listiny a ani údaje, na oznámenie ktorých ho súd vyzval, požadované listiny a ani vysvetlenia súdu nepodal.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ návrh nedoplnil, nemohol okresný súd posúdiť, či sa jedná o spotrebiteľský vzťah, ktorý je povinný, a to aj s odkazom na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ sp.zn. C-419/2011 zo dňa 14.03.2013 a sp.zn. C-76/2010 zo dňa 16.11.2010 skúmať v každom štádiu konania, a to aj bez návrhu, vrátane nekalej povahy sankcií obsiahnutých v zmluve o úvere, v dôsledku čoho návrh navrhovateľa zamietol.

Proti rozhodnutiu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. V odvolaní namietal, že rozhodnutie okresného súdu má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ako aj tú skutočnosť, že mu ako účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Predovšetkým namietal, že súd návrh navrhovateľa zamietol v merite veci uznesením napriek tomu, že v takomto prípade mal rozhodnúť rozsudkom. Nesúhlasil s postupom súdu, ktorý považoval za neprípustný, ak navrhovateľa vyzýval na doplnenie či opravu návrhu, ktorá nie je pre prejednávajúcu vec relevantná a splnením takejto výzvy podmieňoval ďalší postup v konaní. Takýto postup predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces garantovaný čl. 46 ods.1 Ústavy SR, ako aj čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Opakovane zdôraznil, že nemá vedomosť o žiadnych vzťahoch medzi pôvodným vlastníkom zmenky a vystaviteľom zmenky - odporcom. Je len vlastníkom cenného papiera - zmenky, ktorú nadobudol na základe indosamentu a iné informácie a ani listiny k dispozícii nemá. Požadovanie iných dokumentov než originál zmenky pri uplatnení zmenkového nároku indosatárom je podľa jeho názoru nezákonné a neprípustné. V tejto súvislosti poukázal na konštantnú judikatúru českých a slovenských súdov, podľa ktorej je zmenka samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy a nie je možné spájať ju a ani podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Okresný súd sa aplikáciou zák.č. 191/1950 Sb. zmenkového a šekového vôbec nezaoberal. Zdôraznil tiež, že predmetom konania je výlučne zmenka, a nie iný záväzkový právny vzťah, preto súd nemal žiaden dôvod rozhodovať tak, ako by šlo o bežný zmluvný záväzok, pretože takýmto postupom nesprávne právne vec posúdil.

Navrhovateľ nesúhlasil s tým, že by bol súd v konaní o nároku zo zmenky oprávnený z úradnej povinnosti skúmať, či ide o spotrebiteľský vzťah a pre takýto postup nie sú v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žiadne argumenty, v dôsledku čoho je rozhodnutie okresného súdu nepreskúmateľné. Súd tak svojvoľne rozšíril, a to bez návrhov účastníkov rozsah podľa súdu významných skutočností, čím nesporne porušil kontradiktórnosť súdneho procesu. Navrhovateľ skutočnosti o existencii iného vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a odporcom vôbec netvrdil, preto nebol ani nositeľom žiadneho dôkazného bremena na takéto tvrdenie. Súd si sám vytvoril pochybnosť o tom, že medzi predchádzajúcim majiteľom zmenky a odporcom mohol existovať iný, celkom samostatný záväzkový vzťah, než aký je predmetom tohto súdneho konania. V sporovom konaní môže súd svoje rozhodnutie zakladať len na takých tvrdeniach, ktoré sú produkované účastníkmi konania, a nie na tých, ktorých pôvod je v iných konaniach a ktoré nie sú výsledkom dokazovania. Súd nie je účastníkom konania a nemá právo a ani povinnosť kreovať skutkové tvrdenia namiesto účastníkov.

Okresný súd odignoroval ust. § 17 Zákona zmenkového a šekového, podľa ktorého ten, kto je žalovaný zo zmenky nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom okrem, ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť odporca, a teda vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, tým menej tak môže robiť súd. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 5 Obo 3/2008. Aj keď ust. § 17 Zákona zmenkového a šekového nevyklučuje, aby povinný zo zmenky vzniesol proti zmenkovému nároku určité námietky, je vždy na ňom, aby oprávnenosť týchto námietok aj preukázal. Dôkazné bremeno tak spočíva na odporcovi ako povinnom, a nie na navrhovateľovi a pokiaľ ho neunesie, bude nútený podľa zmenky plniť. Pri kauzálnych námietkach nie je možné prenesenie dôkazného bremena z odporcu ako povinného na navrhovateľa, ktorý je v prejednávanej veci oprávneným.

Zo strany súdu tak došlo k porušeniu poučovacej povinnosti podľa § 5 ods.1 O.s.p., k porušeniu ustanovení o vykonávaní dôkazných prostriedkov, keď súd prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemohli byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu.

Predpokladom vydania rozhodnutia v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky, ktorá je cenným papierom. Odporca mohol na základe čl. 5 ods.3 a 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke a ak tak neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodov uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd sám nie je oprávnený, aby postupom podľa § 120 ods.1, veta prvá O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za odporcu. Súd preto nebol oprávnený bez návrhu účastníkov konania vykonať dokazovanie, ktorým by sa preukázal charakter odporcu ako spotrebiteľa, ktorej obrany sa odporca ani žiadnym spôsobom nedovoľoval a uplatnenú pohľadávku nerozporoval.

Podľa jeho názoru nemá súd právo vyžadovať od neho doplnenie návrhu a predkladanie dôkazov o skutočnostiach, ktoré s prejednávanou vecou nesúvisia, pretože takáto povinnosť pre navrhovateľa nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Zmenka je celkom samostatným nárokom, preto okrem nej nie sú potrebné na uplatnenie práva zo zmenky žiadne iné dokumenty.

Poukázal aj na rozsudok NS ČR sp.zn. 25Cdo 1839/2000 zo dňa 22.08.2002, z ktorého jednoznačne vyplýva, že zmenkový záväzok je celkom samostatný a oddelený od iného záväzku, ktorý bol pôvodom jeho vzniku. Aj pre zabezpečovacie zmenky platí, že nie sú akcesorickým záväzkom vo vzťahu k inému záväzku a je nezávislý aj od zabezpečovanej pohľadávky. Žiadosť súdu o doplnenie návrhu tak bola neopodstatnená, a ak navrhovateľ súdom požadované a pre prejednávajúcu vec irelevantné dokumenty nedoplnil, nemohlo dôjsť k zamietnutiu návrhu podľa čl. 4 ods.4 Nariadenia. Okresný súd mal preto podľa názoru navrhovateľa postupovať predovšetkým podľa Nariadenia a neaplikovať prednostne vnútroštátne právo, pretože takýto postup nerešpektuje jeho právo na spravodlivý proces. Navrhol preto rozhodnutie okresného súdu zmeniť tak, že návrhu na uplatnenie pohľadávky odvolací súd v celom rozsahu vyhovie a prizná navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania, ktorých výšku v odvolaní vyčíslil.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods.1 O.s.p., postupom podľa § 214 ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že navrhovateľ si v konaní uplatnil voči odporcovi právo na zaplatenie zmenkovej sumy, vrátane zmluvne dohodnutého úroku 0, 25% denne zo zmenkovej sumy, ako aj zákonný 6% úrok.

Po doručení návrhu navrhovateľa na tlačivo A zaslal okresný súd navrhovateľovi tlačivo B označené ako žiadosť súdu o doplnenie tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods.4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ktorým vyzval navrhovateľa na doplnenie oddielu 8.1 návrhu o skutočnosti, na základe akého právneho titulu bola zmenka vystavená a vyplnená a na uvedenie prvotného právneho vzťahu medzi pôvodnými účastníkmi konania, pretože súd je podľa Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 povinný v každom konaní za účelom ochrany spotrebiteľa z úradnej povinnosti skúmať, či sa nejedná o spotrebiteľský vzťah. Len na základe doplnenej informácie o konkrétnom právnom titule môže súd zistiť, či v prejednávanej veci ide o spotrebiteľský vzťah alebo nie. Zároveň žiadal s odkazom na odd. 8.2.1 návrhu doplniť prílohu k návrhu navrhovateľa, a to právny titul, na základe ktorého bola zmenka vystavená a vyplnená. Dňa 02.09.2013 doručil navrhovateľ súdu odpoveď na jeho žiadosť, v ktorej uviedol, že ním poskytnuté informácie v návrhu - tlačivo A podľa Nariadenia sú dostatočne jasné a primerané k tej pohľadávke, ktorá je predmetom sporu a je založená výlučne na zmenkových nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky, originál ktorej doložil k návrhu tlačiva A Nariadenia, preto nemá aké iné doklady a ani listiny k návrhu priložiť a doplniť. Zdôraznil, že si v konaní uplatňuje majetkové práva zo zmenky, a nie pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom nedisponuje inými údajmi a listinami, než indosovanou zmenkou.

Podľa čl. 4 ods.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 zo dňa 11.07.2007 o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie) navrhovateľ začne európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu vyplnením vzorového tlačiva A, ako je uvedené v prílohe I, a jeho podaním na príslušný súd alebo tribunál osobne, poštou alebo akýmkoľvek iným komunikačným

prostriedkom, ako je fax alebo elektronická pošta, ktorý je prijateľný pre členský štát, v ktorom sa konanie začína. Tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky obsahuje opis dôkazov, ktoré podporujú pohľadávku, a prípadne sa k nemu pripoja akékoľvek príslušné podporné dokumenty.

Podľa ods. 3 cit. čl., ak pohľadávka nepatrí do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, súd alebo tribunál o tom informuje navrhovateľa. Ak ju navrhovateľ nevezme späť, súd alebo tribunál koná v súlade s príslušným procesným právom uplatniteľným v členskom štáte, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa ods. 4 cit. čl., ak sa súd alebo tribunál domnieva, že informácie, ktoré poskytol navrhovateľ nie sú dostatočne jasné alebo primerané alebo ak tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky nie je správne vyplnené, a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, dá navrhovateľovi možnosť tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky doplniť alebo opraviť, alebo predložiť týmto orgánom určené doplňujúce informácie alebo dokumenty, alebo vziať pohľadávku späť, a to v lehote určenej týmto orgánom. Na tento účel súd alebo tribunál použije vzorové tlačivo B, ako je uvedené v prílohe II. Ak sa pohľadávka zdá zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný alebo ak navrhovateľ tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky nedoplnil alebo neopravil v rámci určenej lehoty, návrh sa zamietne.

Podľa čl. 19 Nariadenia, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zaručujú, že každý má právo na to, aby sa v jeho veci v konaní pred všeobecnými súdmi rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavné súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavné súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci (IV. ÚS 77/02, III.ÚS63/06).

Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu nie je správne. Odvolací súd je toho právneho názoru, že v prejednávanej veci nebol daný dôvod na zamietnutie návrhu, pretože pre takýto postup neboli splnené čl. 4 ods. 4 Nariadenia stanovené zákonné predpoklady.

Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením odvolateľa, že okresný súd mal rozhodnúť o veci rozsudkom, a nie uznesením, a to z toho dôvodu, že zo strany súdu nedošlo k prejednaniu návrhu navrhovateľa, ale len k odstraňovaniu jeho väd, čo vyplýva z postupu súdu, ktorý tak, ako to predpokladá čl. 4 ods.4 Nariadenia použil na odstránenie väd vzorový formulár B uvedený v Prílohe II. Nariadenia, aj keď návrh navrhovateľa žiadne vady nevykazoval.

Odvolací súd je toho právneho názoru, že navrhovateľ bol povinný v návrhu - tlačive A, odd. 7 vyplniť len tie údaje, ktoré mu uložilo Nariadenie, a to údaje o ním požadovanom peňažnom nároku, nákladoch konania a úroku a v odd. 8 uviesť odôvodnenie nároku a označiť dôkazné prostriedky na jeho preukázanie, čo urobil, keď k návrhu priložil originál zmenky. Navrhovateľ je pritom povinný k návrhu predložiť len tie dôkazné prostriedky - listiny, nosiče dát, a pod., ktoré má k dispozícii.

Podľa názoru odvolacieho súdu nešlo v prejednávanej veci o vadné podanie tak, ako to nesprávne okresný súd vyhodnotil, pretože navrhovateľ podal návrh na Nariadením predpísanom vzorovom formulári tak, ako to vyžaduje čl. 4 ods.1 Nariadenia, tento riadne vyplnil v jazyku súdu, v dôsledku čoho návrh nemal žiadne nedostatky a ani iné vady. Okresný súd preto nemal žiaden relevantný dôvod na, aby navrhovateľa prostredníctvom formulára B vyzýval na odstraňovanie väd, ktoré vadami návrhu neboli.

Len vtedy, ak nie je návrh na začatie európskeho konania o drobných nárokoch podaný na vzorovom formulári A tak, ako to vyžaduje čl. 4 ods.1 Nariadenia alebo ak je formulár vyplnený nedostatočne, prípadne nie je podaný v jazyku súdu, ide podľa Nariadenia o vadné podanie a súd v súlade s ods.4, čl. 4 Nariadenia, a nie podľa vnútroštátneho práva, vyzve navrhovateľa k jeho oprave alebo doplneniu za použitia formulára B z Prílohy II Nariadenia.

Takýto postup súd nezvolí, a teda navrhovateľovi nezasieľa žiadnu výzvu, ak ide o zjavne neopodstatnený návrh alebo ak je návrh neprípustný. Neopodstatnenosť nároku či neprípustnosť návrhu sa totiž posudzuje už podľa národného práva a vnútroštátnych právnych predpisov tak, ako to vyplýva z bodu 13 Preambuly Nariadenia. Podľa slovenských právnych predpisov je možné za zjavne neopodstatnený považovať taký návrh, ktorým sa navrhovateľ domáha voči odporcovi napr. náhrady škody, ale zároveň tvrdí, že za škodu zodpovedá niekto iný, než odporca. Neprípustným bude napríklad nárok na výplatu výhry zo stávky (§ 455 ods.2 OZ a pod.).

Formulár B podľa Prílohy II. Nariadenia je preto okresný súd oprávnený použiť len v prípade, ak je návrh opodstatnený alebo ak je prípustný. Súd v takomto prípade upozorní navrhovateľa najmä na nedostatky jeho návrhu, aby vedel, akým spôsobom má vady odstrániť a stanoví mu lehotu na ich odstránenie. Zároveň navrhovateľa poučí o možnosti späťvzatia návrhu. Len ak je návrh zjavne neopodstatnený alebo je nárok neprípustný, prípadne ak nedôjde k odstráneniu väd návrhu po výzve súdu, súd návrh podľa čl. 4 ods.4 Nariadenia zamietne. Podľa slovenského právneho poriadku tak urobí v súlade s § 167 O.s.p. uznesením, a nie rozsudkom, ako to nesprávne navrhovateľ v odvolaní namietal, pretože súd nerozhodoval vo veci samej.

Odvolací súd je toho právneho názoru, že pre okresným súdom zvolený postup neboli splnené Nariadením stanovené podmienky najmä z toho dôvodu, že návrh navrhovateľa predložený na tlačive A nevykazoval žiadne vady. Navrhovateľ presne určil nárok ako zmenkový nárok, ktorý riadne doložil originálom zmenky, čo je na jeho preukázanie stačí. Okresný súd nebol oprávnený vyzývať navrhovateľa na predloženie iných dôkazov, dokumentov a ani na uvedenie doplňujúcich informácií z dôvodu preukazovania existencie základného spotrebiteľského vzťahu, ktorý vznikol medzi pôvodným majiteľom zmenky a odporcom, pretože tieto dôkazy nie sú pre posúdenie navrhovateľom uplatneného nároku, pokiaľ dlžník nevzniesol voči majiteľovi zmenky relevantné námietky, ktorými by mohla byť prelomená zásada stanovená v § 17 Zákona zmenkového a šekového, nevyhnutné.

Rozhodnutie vydané súdom je rozhodnutím podľa čl. 4 ods. 4 Nariadenia, a nie podľa vnútroštátneho práva a v žiadnom prípade sa nejedná o rozhodnutie o veci samej, preto predkladaním akýchkoľvek ďalších dôkazov, či informácií nie je možné nahradiť dokazovanie, ktoré je upravené v čl. 7 a nasl. Nariadenia.

Vyzývať navrhovateľa na predloženie dôkazov a informácií, ktorými ani reálne nedisponuje a ktoré nie sú pre rozhodnutie o ním uplatnenom nároku podstatné nemôže byť dôvodom preto, aby súd návrh navrhovateľa zamietol pre nesplnenie výzvy, pretože doteraz poskytnuté informácie uvedené v návrhu navrhovateľa a ním pripojené dôkazy umožňujú postup súdu podľa čl. 5 ods.2 až 5, čl. 7 a čl. 9 Nariadenia, a to o to skôr, že predmetom konania je zmenkový nárok uplatnený posledným majiteľom zmenky.

Navrhovateľ na výzvu súdu reagoval a oznámil mu, že ním požadovanými dokladmi nedisponuje. Súd tak vyzval navrhovateľa na predloženie dokladov, o ktorých nemal žiadnu vedomosť a ktoré ani objektívne nemohol súdu predložiť. Účastník pritom môže byť vyzývaný len na také doklady a dôkazy, ktoré má v dispozičnej sfére. Ak navrhovateľ nemá základnú zmluvu a iné listiny, na zabezpečenie ktorej bola zmenka odporcom vystavená, nemohol ho súd na predloženie takýchto listín pod hrozbou zamietnutia návrhu vyzývať. Ak teda súd návrh z týchto dôvodov zamietol, odňal takýmto postupom, ktorý je v rozpore s Nariadením Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 zo dňa 11.07.2007 o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu navrhovateľovi právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie okresného súdu podľa § 221 ods.1 písm.f/ a h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní posúdi súd vec podľa čl. 5 ods.1 Nariadenia, pričom musí mať na zreteli, že sa jedná predovšetkým o konanie písomné, aj keď pojednávanie vo veci nie je podľa Nariadenia vylúčené.

Súd vyplní časť I formulára C z Prílohy III a spolu s návrhom ho v lehote 14 dní odošle odporcovi, ktorý má lehotu 30 dní na vyplnenie časti II formulára C z Prílohy III podľa čl. 5 ods.3 Nariadenia. Ak od odporcu odpoveď dostane, rozhodne v lehote do 30 dní od jej doručenia. O návrhu rozhodne aj vtedy, ak zistí, že si odporca tlačivo C prevzal, prípadne že mu bolo doručené uložením, avšak sa k návrhu nevyjadri v Nariadením stanovenej lehote, a to do 30 dní od takéhoto zistenia.

Odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom sporu nie je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, ale nárok zo zmenky, ktorá indosáciou charakter zabezpečovacej zmenky stratila a nadobudla charakter zmenky na platenie. Zmenka je cenným papierom vydaným v zákonom stanovenej forme, ktorým sa zmenkový dlžník zaväzuje majiteľovi zmenky zaplatiť v mieste a čase uvedenom v zmenke čiastku v nej určenú. Ide tak o záväzok, ktorý je priamy, bezpodmienečný, nesporný a abstraktný. Okresný súd preto posúdi platnosť zmenky podľa § 75 zák. č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, v nadväznosti na § 5, § 11, § 17, § 48 cit. zák. a nasl. o ňom rozhodne.

K návrhu navrhovateľa, ktorým si ako indosatár uplatnil právo zo zmenky odvolací súd uvádza, že navrhovateľ nie je povinný preukazovať existenciu žiadneho záväzkového vzťahu a ani žiadne ďalšie skutočnosti, pretože mu to Zákon zmenkový a šekový ako ďalšiemu nadobúdateľovi zmenky, ktorý sa nestáva právny nástupcom pôvodného majiteľa, v žiadnom svojom ustanovení neukladá.

Posudzovanie základného vzťahu by malo význam len vtedy, keby odporca ako spotrebiteľ vzniesol voči majiteľovi relevantné námietky podľa § 17 Zákona zmenkového a šekového, čo by však musel v konaní aj preukázať.

O trovách odvolacieho konania rozhodne podľa § 224 ods. 3 O. s. p. súd prvého stupňa v novom rozhodnutí vo veci.

Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi senátu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.